

Preek 6 september 2026

Tussen 1960 en 1970 ontstond de leus "Jesus Yes, Church No". Deze slogan kwam voort uit een sociaal-religieus verschijnsel in de Verenigde Staten dat bekendstaat als de Jesus Movement – vaak aangeduid als het "Jesus Freaks"-fenomeen. Deze beweging werd gedragen door jongeren uit het hippietijdperk (de "Flower Power-generatie" of het "Age of Aquarius") die een spirituele bekering hadden doorgemaakt. Zij hadden grote bewondering voor Jezus als een radicale, liefdevolle figuur die vrede bracht. Deze leus dook vaak op op borden en T-shirts, of werd gescandeerd tijdens spiritueel georiënteerde protesten. De boodschap luidt: "We willen Jezus volgen, maar we weigeren deel uit te maken van een corrupt en zielloos kerksysteem."

Deze leus heeft een belangrijke stempel gedrukt op de geschiedenis van het moderne christendom en markeerde het begin van een trend richting een individualistische spiritualiteit (zoals het hedendaagse verschijnsel dat bekendstaat als 'spiritueel maar niet religieus').

Een paar keer raakte ik in de trein aan de praat met mensen. Ze vroegen waarom ik in Nederland toekwam en wat voor werk ik deed. Ik stelde me voor als priester. Sommigen reageerden enthousiast en zeiden: "Wat leuk om u te ontmoeten; wij zijn ook christen, al zijn we niet meer actief in de kerk." Voor anderen waren de termen 'priester' of 'religieus leven' onbekend. Er waren ook mensen die nieuwsgierig waren en doorvroegen; zij lieten weten dat ze het fijn vonden om erover te horen.

Veel mensen zijn op zoek naar hun ware zelf; ze zoeken een bron van kracht om hun leven te dragen en streven naar een vorm van spiritualiteit die aansluit bij wie ze zijn.

Wij respecteren ieders individuele levensweg wel en wijzen mensen die buiten de christelijke gemeenschap staan niet af; sterker nog, wij zien hun houding als een kritische spiegel voor ons eigen christelijke leven. Tegelijkertijd benadrukken wij echter vol overtuiging hoe essentieel het is om deel uit te maken van een christelijke gemeenschap. Wij leven in gemeenschap – bijvoorbeeld binnen een parochie – omdat wij geroepen zijn tot eenheid met Christus, die ons heeft liefgehad, en omdat wij geroepen zijn om in Hem ook elkaar lief te hebben. Wij laten ons niet vangen in een individualistische spiritualiteit die uitsluitend op het eigen 'ik' is gericht; in plaats daarvan koesteren wij een gemeenschappelijke spiritualiteit, waarin wij gezamenlijk optrekken om te bouwen aan het **bonum commune** – het algemeen belang. Vandaag vieren we de start van het nieuwe jaar van onze parochie onder het thema "Bouwen op basis van de liefde."

Hoe bouwen we daaraan? We kunnen kijken naar de afbeelding op de eerste bladzijde van het liturgieboekje dat we vandaag gebruiken. Christus is het centrum en het doel van ons leven, en wij trekken samen op om Hem te

bereiken. In Hem ervaren we ware liefde – een liefde die onlosmakelijk verbonden is met eenheid, genade, vertrouwen, dienstbaarheid, respect en vergeving.

Vandaag raakt het Woord van God werkelijk ons hart. Jezus benadrukt een uiting van ware liefde in ons leven als christenen: we zijn geroepen om die liefde te tonen door elkaar aan te spreken op wat ons kwetst en geen recht doet; om elkaar op een goede manier terecht te wijzen. Natuurlijk is deze opdracht van Jezus niet eenvoudig. Vaak vragen we ons af of we wel waardig zijn om anderen terecht te wijzen, of dat ze wel naar ons zullen luisteren. Toch is wederzijdse terechtwijzing van groot belang, omdat het ons in staat stelt hen die zijn afgedwaald te helpen terugkeren naar het juiste pad. De opdracht om een medegelovige die op een dwaalspoor is geraakt terecht te wijzen, betekent niet dat wij beter of heiliger zijn dan anderen; het is veeleer een daad van liefde en oproep om samen op weg te gaan naar het heil.

Tegelijkertijd houdt dit een vorm van verantwoordelijkheid in die we tegenover elkaar hebben. Zo vermijden we de zonde iemand op het verkeerde pad te laten doorgaan; we zijn geroepen om anderen vanuit liefde weer op het juiste spoor te helpen, in plaats van achter hun rug om kwaad over hen te spreken. Jezus leert ons dat we broeders en zusters van elkaar zijn; niemand mag over een ander oordelen.

Bovendien zegt Jezus dat wanneer twee mensen overeenkomen Hem iets te vragen, de Vader in de hemel het zal schenken. Waar twee of drie mensen bijeen zijn, is de Heer aanwezig. Dit onderstreept krachtig het belang van een geloofsgemeenschap: een plek waar we elkaar liefhebben en versterken, en waar iedereen zich thuis voelt. Samenleven is niet altijd gemakkelijk, maar door de liefde is alles mogelijk. Laten we onze parochie en onze gemeenschap bouwen op de basis van de liefde van Christus, die ons als eerste heeft liefgehad.

Pastor Simon Taa o.carm.